

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krole, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe seprodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopie števe. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2'50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 51, 52.

V Ptuj v nedeljo dne 22. decembra 1912.

XIII. letnik.

Tiha noč . . .

Tiha noč, sveta noč —
V hlevu zvezda porodila
se, ki svet je razsvetila,
je ljubezni večna moč!
Sijaj, sijaj v srca jasna,
zvezda ti božična, krasna . . .

Tiha noč, sveta noč —
V krvi tisoči ležijo,
v grenkih solzah tam ihtijo . . .
Božič, rabi svojo moč!
Li naj vlada noža sila,
ko ljubav se porodila?

Tiha noč, sveta noč —
Puška vtihni, handžar skrij se!
Zvezda, loti vseh ljudij se! . . .
Krist, neskončna tvoja moč!
Na grobovih zraste smreka —
stoj od veka nam do veka . . .

Balkanska vojna, Srbija in Avstro-Ogrska.

Londonske konference. — Nadaljni boji. — Divjanje Srbov. — Konzul Prochaska. — Položaj med Srbijo, Rusijo in Avstro-Ogrsko. Slovensko-češki škodljivci države.

Tudi danes moramo zapisati kot uvod besedo, da je položaj nespremenjen o resen. Mirovna pogajanja v Londonu kakor tudi konferenca vevlasti, ki bode zbistrila napeto razmerje med Avstro-Ogrsko in Srbijo, pršli bodejo šele po Božiču do sklepov. Mnogo uspešnega se od teh konferenc ne pričakuje. Deloma se na Balkanu še boji nadaljujejo. Zadeva z našim konzulom Prochazka je zdaj deloma pojasnena. Srbija bode morala dati polno zadoščenje. Gledè mobiliziranja Srbov in Rusov podamo posebno poročilo. Žalostno je, da v teh resnih časih češki in slovenski panslavisti naši monarhiji kolikor mogoče škodujejo. Temu se bode moralo konec napraviti. Opozarjamo na članek „Avstro-ogrsko stališče“ na strani 9 današnjega „Stajerca.“ Po praznikih se bode mnogo odločilo. Naj pride kar hoče, — naša domovina je pripravljena!

Londonske konference.

V Londonu zbornjeta zdaj dve mednarodni konferenci, na katerih se zbira cvet evropske diplomacije: mirovna konferenca med Turčijo in balkanskimi narodi in pa konferenca vevlastij, ki bode vsa evropska sporna vprašanja v pravi tri spravila. Kar se mirovne konference tiče, ne stoji stvar preugodna. Nasprotja so prevelika. Pogajanja so sicer tajna, ali toliko se že vé, da Turčija noče pustiti Adrianopla, Bulgarija ga pa hoče na vsak način imeti. Konferenca je bila sicer do sobote odgojena. Sploh se bode šele po Božiču zamoglo presoditi, jeli je upati na mir ali na nadaljevanje vojne. Kar se tiče druge evropske konference, ki je za nas še važnejša, kër se bode pečala s srbsko-avstrijskim sporom, doslej tudi še nič pozitivnega ni napravila. Imeti zamore ta konferenca le en uspeh: podučiti Srbijo, da je v svojih prevzetnih zahtevah sama in da se mora pokoriti želji naše monarhije. Tudi tukaj je treba čez božične praznike čakati.

Nadaljni boji.

Kakor znano, ni hotela Grška premirja s Turčijo podpisati in se vsled tega boji nadaljuje. V bližini trdnjave Janine so bili Grki občutno tepeni in z velikimi izgubami nazaj vrženi. Tudi na morju, pri vhodu v Dardanele so se vršili boji med turško in grško mornarico. Obe državi trdita, da sta „zmagali.“ Kakor je razvideti iz brezstrankarskih poročil, dosegli so Turki lep uspeh. Izredno slabo se godi Črnogorcem, ki so si svoje junaške glave popolnoma ob trdem zidovju trdnjave Skutari razbili. Zadnja poročila pravijo, da je položaj za Črnogorce ubupen. Nikitove slave je konec.

Balkanske grozovitosti.

„Freie Stimmen“ poročajo od zanesljive strani: Cilj balkanskih vojskovodij je menda umor celih narodov. Tako so Bulgari na poti iz Dimotike v Dedeağaç napravili cele gore mrličev turških žena in otrok. Požgali so vse vasi. V vsaki vasi se je može in starčke skupaj zvezalo in potem z bajonetom poklalo. Starejše ženske se je takoj umorilo, mlajše pa preje onečastilo. Otroke so naložili na vozove in odpeljali bogve kam. Vse, kar je bilo turškega, se je poklalo. Obkolili so tudi vasi in jih zažgali; kdor je hotel iz goreče vasi pobegniti, je bil ustreljen. Grozovito so delali Bulgari tudi z vjetimi Turki. Oropali so jih popolnoma in jih do smrti trpinčili. Istotako krvoločno so Grki ropali in klali zlasti pri Soloniku. Niti popisati se ne dajo te grozovitosti. Ali najhujši človeški mesar sedanosti je srbski general Jankovič. Ta „general“ je svoj čas pomagal pri umoru lastnega srbskega kralja Aleksandra. Več kot 60.000 oseb je pustila ta

človeška zverina že umoriti. On je opijanene srbske vojake v Prizrendu nabujškal na Albance in je pustil le v tem mestu 12.000 oseb umoriti, večinoma žensk in otrok. Pod njegovim hudičevim zapovedovanjem se je vjete Albance žive pokopavalo; ženskam in otrokom se je trebnih prerezalo in jih pustilo polagoma umirati. V neki dolini se je v eni uri 500 albanskih žensk in otrok s šrapneli umorilo... Vse to je dokazano! In za te srbske kraljemorilce, za te človeške mesarje se navdušujejo slovenski voditelji...

Konzul Prochaska.

Zadeva avstrijskega konzula Prochazka v Prizrendu je tedne dolgo javnost vznemirjala. Govorilo se je, da je bil ta naš zastopnik od Srbov umorjen itd. Srbi zopet so konzula vse mogoče dolžili. Res je glasom vladinih izjav na celi stvari to le: Vsa srbska očitanja proti konzulu so zlagana. Pač pa je Prochazka zdrav in neranjen. Gotovo pa je, da so srbski vojaški mogotci kršili mednarodno pravo, da so se torej postavili na stališče divjakov. Zato bode morala dati Srbija zadoščenje. Te dni se bode ta stvar rešila. Avstrijski zastopniki v tujih državah morajo biti neodvisni in nedotakljivi. Vsak kraljevski morilec na Srbskem ne sme zatirati naše avstro-ogrške zastopnike. Kajti naša monarhija je vevlast in — kakor vedno, — je tudi sedaj na vse pripravljena.

Slovenski škodljivci domovine.

Casi so resni, — tako resni, kakor še niso bili, odkar je zasedel naš Franc Jožef I. habsburški prestol. Kdo pozna tajna pota svetovne diplomacije? Kdo vé, ali ne bode že morda jutri vojaški bajonet nadaljeval delo diplomatskih peres? ... Casi so resni, — po vsej državi se širi vsled vojne napetosti velikanska beda; milijoni delavcev stojijo brez dela in kruha na cesti, kër so fabrike vsled srbske gonje v konkurzu; nešteto vojakov, naših sinov, bratov, očetov, stoji s puško v roki ob meji, v mrzli zimski noči, brez božične veselosti, žalostnih in vendar pripravljenih, žrtvovati za domovino tudi zadnjo kapljico svoje krvi... Vse to vedo tudi slavni „voditelji“ slovenskega naroda prav dobro. In vendar nimajo v teh resnih časih slovenski voditelji drugega opravila, nego da z vsemi mogočimi sredstvi škodujejo avstrijski domovini. Brez premisleka lahko rečemo: **Srbi sami bi ne mogli tako zahrbtno in sovražno proti Avstriji nastopiti, kakor storijo to prvaški voditelji slovenski...** Ne govorimo o shodih, ki jih prirejajo prvaki po deželi; na teh shodih imajo edini namen, kolikor mogoče simpatij za Srbe širiti. Zato je oblast tudi že celo vrsto teh prvaških shodov prepovedala. V časih, ko se tudi v naših kronovinah vsak dan kakšnega srbskega špijona aretirajo, hujskajo gotovi politični agenti celo aktivne vojake v nesrečo. Ne govorimo le o pisavi slovenskih listov, ki je mnogokrat naravnost veleizdajalska. Saj mora oblast te liste skoraj vsak dan zapleniti. Vojakom pa je sploh strogo prepovedano, brati te srbo- in rusofilske prvaške liste... In ti prvaki, ki nastopajo naravnost protiaavstrijsko, se delajo potem še za „dobre patriote“, da bi si za vsak slučaj rešili svoj zaslužek. Kar se danes počenja, je naravnost **vleizdajalska lumparija** in proti tej moramo v imenu velike večine slovenskega ljudstva **odločno protestirati**. Vodja slovenskih klerikalcev dr. Sušteršič napiše članek, v katerem se navidezno zavzema za avstrijske zahteve. Njegovi listi in njegovi agenti in njegove kreature vseh poklicov pa navdušujejo ljudstvo za Srbe. Tei hinavščini mora biti konec! **Sloven-**

ski voditelji se naj izjavijo, da so za avstrijsko stališče ali pa proti njemu! Na hinavske izjave ne verjame naš cesar, pa tudi ljudstvo ne! ... Vlada je v državnem zboru predložila tri postave, ki se tičejo slučaja vojne ali mobilizacije. To so v danih razmerah nujne postave, za domovino in cesarja nujne postave. Velika večina poslancev se čuti kot Avstrijce in so hoteli te postave čimhitreje rešiti; kajti gre se za pomoč našim vojakom, za podporo družin, katerih očete se pošlje v vojsko. Češki radikalci, katerih vodja je Kloufač, večni gost v Belgradu, so porabili to priliko. In z njimi vred so slovenski klerikalni poslanci pričeli v zbornici obstrukcija. Kaplan Korošec, slovenski „duhovnik“, hlapec in poslanec Gostinčar, orglar Grafenauer in njih pomočniki hočejo državni zbor ubiti, v korist Srbom in Rusom... To je nebovpijoče! **Slovensko-klerikalni poslanci so se izkazali v najresnejšem času kot največji škodljivci avstrijske domovine.** Češki agitator Kloufač in slovenski „duhovnik“ dr. Korošec sta danes enako vredna! Ali slovensko ljudstvo ne bode prelomilo cesarju in domovini svoje prisege!

Češki veleizdajalci.

V raznih čeških mestih, zlasti v Pilzenu, Kraljevem Gradcu in v Brnu so se zgodili sramotni dogodki. Ko so vojaški oddelki korakali na kolodvor, da bi se odpeljali na mejo, se jim je češka nahujskana druhal zoperstavila. Hujskaci so tulili protiaavstrijske klice, vrgli so se pred vojaštvo na tla, metali kamenje na vojake, ranili več oficirjev in vojakov itd. Oblast je proti tem divjakom čudovito rahločutno nastopala. Šele v najsrajnejšem času, ko policaji in orožniki niso mogli ničesar več opraviti, moralo je vojaštvo z bajonetom nastopiti in je druhal pregnalo. Mnogo oseb se je zaprla. Res, daleč smo prišli s potrpežljivostjo napram tistim, ki zanikajo našo monarhijo. Ni čuda, da so potem zunanji sovražniki tako prevzetni.

Rusko-srbsko oboroženje.

Graška „Tagespost“ prinaša zanimiv članek iz strokovnega peresa, kateremu posnemamo: Rusija je obdržala zadnji aktivni letnik pod orožjem; mobilizirala pa je en rezervni letnik pri vseh kôrkih, ki se nahajajo ob gališki meji in poojstrila straže ob meji. Tudi iz notranje države je en armadni kôr proti naši meji porinila. Nadalje Rusija doslej ne mobilizira. — Srbija je vso svojo v nekdanj turških pokrajinah stoječo armado nazaj poklicala. Zadnje rezerve (3. Aufgebot) pa pošilja v zasedene kraje. Sedaj ima Srbija že 5 divizij zopet na Srbskem, pripravljenih za eventualno vojno z našo monarhijo. Najprej se je armado prestolonaslednika čez Ÿskûb nazaj v Pristino porinilo. Armada generala Jankoviča, ki je bila pri Alessio, so poslali čez Skutari nazaj v sandžak Novibazar. Tudi armada generala Živkoviča, ki je bila med Sjenico in Mitrovico, se je v hitrih marših vrnila v Srbijo. Tudi od trdnjave Adrianopel so poklicali Srbe nazaj. Večina srbske armade se zbira med Nišom in Leskovacom, od kjer se da vojaštvo najlažje do Donave ali Drine pomakniti. Pri Kraljevem na bosanski meji delajo Srbi že tedne sëm trdnjave. Vrhovno komando armade, ki je bilo v Vranju, se nahaja zdaj zopet v Belgradu. Ob Donavi, Savi in Drini postavili so Srbi baterije. Doslej imajo Srbi kakih 100.000 mož pripravljenih; z vsemi rezervami pa lahko to armado na 180.000 mož zvišajo. Seveda to še ne pomeni nevarnosti za našo monarhijo, ki je vsekakor na vsak slučaj pripravljena!

Zadnji telegrami.

Dunaj. Slovensko-češka obstrukcija v državnih zbornici je premagana. Ogor-

čenje vseh avstrijskih strank nad slovenskimi poslanci je velikansko. Zlasti dr. Korošec je moral hude slisati.

Belgrad. Vojni minister je imel s kraljem daljšo konferenco. Vsi vojaški komandanti so dobili povelje, da naj bodo za začetek nove vojne pripravljeni.

Saloniki. Tu sem je prišel bulgarski kralj Ferdinand in hoče dalje časa tukaj ostati. S tem se demonstrira, da zasedanje Salonika po Grkih ni in ne bode nikdar veljavno.

Trst. Neki Albanec, ki je prišel iz Skutarije, pripoveduje: Malisori in Miriditi so razobesili albansko zastavo. Katoliški in muhamedanski Albanci so prisegli, da bodo Skutari do zadnje kapljice krvi branili. Baje so Črnogorci že premagali in nazaj vrgli. Vsa Albanija se dviga proti Srbom in Črnogorcem.

Otvoritev prodajalne.

Usojam si cenj. prebivalstvu okolice Ptuj naznaniti, da sem otvoril

v Ptuj, Färbergasse 11

prodajalno za la šivalne stroje, kolesa, motorje, godbene automate in vse k temu spadajoče predmete, ter delavnico za popravila za šivalne stroje in kolesa, za napravo domačih telegrafov in vseh v stroko spadajočih del.

Vsled dolgoletne prakse v tej stroki in dela v prodajalni moje matere sem v položaju, vsem zahtevam najsolidnejše odgovarjati. Postrežba re- elna, cene nizke.

Z veselo poštovanjem

1072

VALERIAN SPRUSCHINA, mehanik Ptuj, Färbergasse 11.

Cesarjeva zahvala.

Od velikega manifestacijskega zborovanja „Štajerčeve“ stranke v Ptuj dne 1. decembra 1912 poslali smo, kakor znano, Njeg. veličanstvu cesarju udanostno brzojavko. Zdaj je prišel skozi c. kr. štajersko namestnijo cesarjev odgovor, ki se glasi tako-le:

„Predsedstvo c. k. štajerske namestnije“

St. ²¹⁰⁴ 1. Gradec, 12. decembra 1912.

Veleblagorodnemu gospodu Josef Ormig, oficirju Franc Jožefovega reda, deželnemu poslancu in županu v Ptuj.

Njegovo ces. in kralj. apostolično Veličanstvo usojali so si najmilostnejše ukazati, da se za od strani zborovanja nemških in slovenskih spodnjih Štajercev v Ptuj dne 2. decembra 1912 telegrafičnim potom izraženo lojalitetno izjavo udeležencem Najvišjo zahvalo naznani.

To si usojam Vašemu veleblagorodju vsled odloka gospoda ministra za notranje zadeve z dne 6. decembra 1912, st. 12327/M. 1 naznaniti.

C. k. namestnik:

Clary I. r.

Vrli udeleženci našega shoda, naj vzamejo zahvalo ljubljenega našega cesarja na znanje!

Okrajni zastop Ptujski.

Ptuj, 16. decembra 1912.

Danes dopoldne vršilo se je v mestni dvorani ptujski plenarno zborovanje novega ptujškega okrajnega zastopa. Bilo je v večih ozirih velezanimivo. Najpre je dokazalo zopet izborna zgolj gospodarsko delovna je naprednega odbora s svojim neumorno pridnim načelnikom g. Ornigom. To gospodarsko delo, ki je naravnost za druge okraje vzorno, morajo danes tudi nasprotniki priznati in odobravati. Zato ni čuda, da se je odbor zaupanje ednoglasno izrazilo, da torej tudi slovensko-klerikalni člani zastopa niso našli besedice kritike. To vkljub temu ne, da imajo zdaj vendar v osebi poslanca Brenčiča svo-

jega „voditelja“ v zastopu. Sicer je porabil ta dragoceni Brenčič takoj prvo sejo, da se neskončno blamira. Drugi važni prizor te seje leži v tem, da se je moralo okrajne doklade na 50% zvišati, — to pa zaradi tega, ker se ptujskemu kakor vsem drugim okrajom zaradi brezvestne obstrukcije slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru ne more izplačevati že dovoljenih podpor. Tako škoduje obstrukcija slovenskih poslancev slovenskemu ljudstvu. Zaradi te zločinske obstrukcije bodo morali kmetje v ptujskem okraju 50% doklade plačevati; in ako bi obstrukcija kmalu še ne pnehala, ako bi v resnici prvaki deželni zbor razbili, potem je še nadaljno zvišanje doklad pričakovati. Na seji je razglasitev tega dejstva našega ljubega Brenčiča tako razburila, da ni vedel kaj storiti. Naposled je pozabil, da je na sestanku pametnih mož; mislil je, da ima farovške kuharice in spubelske klerikalce za poslušalce; zato je z naravnost neverjetno nerodnostjo zvijal resnični položaj. Končno je lagal, da bi slovenski poslanci takoj z obstrukcijo pnehali, ako bi Nemci dovolili regulacijo Drave in Pesnice. Predsednik je pustil te besede takoj protokolirati, da se jih bode slovenskim poslancem v deželnem zboru pod nos pomolilo. V splošnem smeju je skušal Miha svojo napako popraviti, pa se mu ni posrečilo. Tako se je pričel končdo še sam sebi smejati. . . V tretji vrsti je se omeniti, da je končalo to zborovanje z navdušenimi „hoch“-klici na cesarja, tako da je tudi zastop ptujškega okraja v teh resnih časih svojo lojalno zvestobo napram vladarju izrazil.

V naslednem podamo poročilo tega važnega zborovanja.

Načelnik Ormig pozdravil je navzoče in otvoril zborovanje. Predstavil je vladinega zastopnika, uradnega vodjo c. k. okrajnega glavarstva dr. pl. Netoliczka in ga prosil za njegovo naklonjenost napram okraju, katero je ta tudi v kratkih, jedrnatih besedah obljubil.

Navzočih je bilo 24 članov zastopa. Razven nekaterih opravičenih sta manjkala tudi klerikalca Turkuš in Rižner. Ne vemo, zakaj se pustijo taki ljudje v zastop voliti, ako potem nočejo delati in si ne vzamejo niti enkrat v letu par uric časa za svoje volilce. . .

Kot zapisnikarja za plenarna zborovanja se je določilo g. tajnika Pengou.

Na predlog okrajnega zastopnika Karla Sima izvolilo se je za prihodnjo dobo sledeče računsko revizorje: direktor Joh. Kasper, Guido pl. Pongratz, Andrej Windisch, Joh. Budigam, Filip Maučič in Anton Goljat.

V okrajni ubožni svet se je izvolilo za predsednika dr. pl. Fichtenau, za člane pa gg. okrajni sodnik Artur Dolleschall, pater Norbert Povoden, dr. Fr. pl. Metzler, davčni upravitelj Karl Wessely in podžupan Joh. Steudte.

Na predlog o. z. Joh. Steudte se je potem za posamezne občine zahtevane občinske doklade potrdilo in dovolilo.

O. z. direktor Kasper je poročal potem v imenu revizijskega odbora, da se je dohodek in izdatke v knjigah natanko pregledalo ter vse v polnem redu našlo. Vsled tega je predlagal, da naj se okrajnemu odboru absolutorij podeli. Ta predlog je bil ednoglasno sprejet in so zanj tudi slovenski klerikalci glasovali. Torej priznavajo tudi ti možaki, da je red v okrajnem zastopu izvrsten in da so torej razni napadi slovenskih lističev neopravičeni ter lažnivi.

Načelnik Ormig je potem poročal glede preureditve ceste na Ptujski gori. Povedal je, da se bode zamoglo to prepotrebno cesto šele tedaj urediti, kadar bode dežela svoje podpore dala in s tem okraju denarnih sredstev izročila (kakor znano, se to zaradi slovenske obstrukcije ne zgodi; prebivalci na Ptujski gori naj se torej slov. poslancem zahvalijo! op. por.) Zborovanje je sklenilo v principu zgradbo te ceste, ki se bode pa zamogla šele po končani obstrukciji izvršiti.

O. z. dr. pl. Fichtenau je poročal o

odstopu dela parcele 810 k. o. Sv. Marko. Omenil je, da so domačini kratko pred zborovanjem protest vložili. Zato se je na njegov predlog sklenilo, da se naj svoječasni odbor sklep razveljavi in šele tedaj dovoli, ko bode gotova nejasna vprašanja rešena. Na prihodnjem plenarnem zborovanju se bode o stvari poročalo. O stvari so govorili tudi člani Veršič, Grahari in M. Strasschill.

O. z. direktor Kasper je potem raztolmačil natanko in strokovnjaško gmotni položaj okraja. Predlagal je potrjenje okrajnega proračuna in dviganje 50% okrajne doklade za pokritje nepokritega primanjkljaja; ako bi se pa od dežele podpore tudi nadalje ne dobilo, bode se za l. 1914 naložilo 50 do 60% okrajne doklade. (To je posledica slovenske obstrukcije; ta obstrukcija je doslej okraju okroglo 45 000 kron požrla in vbogi kmetje bodo morali zdaj za grehe slovenskih poslancev plačevati! Tu ne pomaga nobeno zavijanje, kajti to je resnica! op. por.)

Na ta predlog razvil se je živahni razgovor. Janez Veršič je prosil, da naj se z ozirom na slabo letinjo okrajne doklade na 40% obdrži, ker bi bili drugače davkoplačevalci preveč prizadeti. (Zakaj pa Veršič Brenčiča ne suni pod rebro, da naj bi slov. poslanci pnehali s svojo zločinsko obstrukcijo? Okraj vendar ne more denarja krasti! Sicer je pa ravno ta Veršič sprožil tekom seje celo vrsto želj, ki stanejo zopet denar. Na eni strani vse mogoče zahtevati, na drugi pa sredstev ne dati, to je prvaško-klerikalno „gospodarstvo!“ Veršič se je pač vjel v zanjke svoje lastne stranke! op. por.)

O. z. Maks Strasschill je nato prepričevalno dokazal, da je okrajni zastop naravnost prisiljen, predlog sprejeti.

O. z. ljubi Miha Brenčič je že celi čas na svojem stolu mencil. Zdaj je nakrat vstal in je rekel, da so zakrivilo obstrukcijo v deželnem zboru Nemci, ne pa teh 12 slovenskih poslancev. (To je tako velika neumnost, da jo je zmogel ravno le naš krasni Miha! Možakar je mislil s tem svoje verne ovčice nafarbati, ki so navajeni, na vsako njegovo besedo paziti kakor na evangelij. Miha, kdo pa obstruira? Slovenski poslanci pod komando dr. Korošca! To je dejstvo in zamán se muzaš okoli tega dejstva, kakor mačka okoli vrele kaše! op. por.) Kakor da bi pridigoval v Spuhlju, ki je s plankam zadelan, rekel je ljubi Miha potem te-le besede, ki se jih ne sme pozabiti: Obstrukcija slovenskih poslancev bitakoj pnehala, ako bi Nemci regulacijo Drave in Pesnice dovolili. (Ravno Nemci, ljubi Miha, so se za to regulacijo zavzemali in jo sklenili; ali slovenski poslanci so nadaljevanje dela z obstrukcijo preprečili! op. por.) Ko je Brenčič izustil ta krasni dokaz svoje politične zmoglosti, mu je načelnik Ormig takoj povedal, da Miha te stvari ne razume ali pa razume noče. Načelnik pa je tudi povzročil, da se ta Brenčičeva izjava protokolira. (Kajti v deželnem zboru se mora zdaj izkazati, je li Miha lagal ali ne. Slovenski deželni poslanci bodo morali povedati, če je napravil Miha le privatno oslarijo; ako bi bila Mihova izjava resnična, bi sploh nikdar ne prišlo do obstrukcije, dežela in posebno naš okraj pa bi prihranil mnogo denarja! op. por.) Šele na besede načelnika Orniga se je Miha zbrihtal in je zajecjal, da delajo slovenski poslanci obstrukcijo poleg tega tudi zaradi šolskih in političnih zahtev. Dr. pl. Fichtenau je zaklical: „Aha, tukaj leži pes pokopan!“ Splošna veselost je sledila tem besedam (Brenčiču je primanjkovalo očitno siflerja, na katerega je ravno ta revček navajen. Celo njegovi somišljeniki so kimali z glavo. Miha, stvar je sledeča: Nemci so pripravljene dovoliti opravičene gospodarske zahteve; ali politične zahteve, ki zasledujejo razdelitev in razkosanje Štajerske, seveda ne bodejo nikdar dovolili! op. por.)

Po tej značilni debati je bil odbor predlog sprejet. Proti je glasoval le Brenčič s tremi svojih pristašev, medtem ko soga ostali slovenski zastopniki pustili na

 Kupujte naš koledar za leto 1913. Cena s poštnino 70 vin.

cedilu. Mislimo, da ima Miha za enkrat dovolj. Dober tek!

Pod točko „razni predlogi“ se je sklenilo vpeljati v ptujskem okraju plemsko okrožje za pingavsko goved.

O. z. Grahari je prosil, da naj se cesto iz Hajdine v Turniške šodra (g. Grahari, obstrukcija ne dovolj denarja! op. por.).

O. z. Slawitsch je želel kmalušno ureditev Grabšinskega griča in občinske ceste v Majbergu.

O. z. Brenčič je želel ureditev občinske ceste Zaboje—Možgance z ozirom na živahni promet ob trgatvi (Miha, daj okraju denarja! op. por.).

O. z. Schosteritsch je predlagal pomnožitev plemskih bikov.

Načelnik Ornič je obljubil, da bode te želje kolikor mogoče v prihodnjem letu vpošteval. Omenil je, da se bode l. 1913 v Ptuj m. dr. tudi nekaj črnih zrebcev postavilo, ter 20—30 plemskih bikov kupilo.

Ker se nadaljnjih predlogov ni stavilo, omenil je načelnik Ornič v zaključnih besedah sedanjo vojno nevarnost. Ptujski okraj, ki je eden največjih na Štajerskem, držal bode vedno in zvesto s cesarjem in domovino. V navdušenih besedah je pozval potem načelnik vse navzoče, naj zakličejo z njim Njegovemu veličanstvu cesarju trikratni „hoch.“ Glasno so zadoneli ti klici v dvorani, nakar je predsednik veleznimivo zborovanje zaključil.

1913.

Danes izide torej zadnja številka „Štajerca“ v tem letu in treba se je posloviti od starega leta.

En pogled nazaj in en pogled naprej! Več ni vredno, ker nas že zopet čaka življenje z vsem svojim zahtevam. To življenje, ki je danes človeku duhteča cvetljica, mila ljubica, katero stisneš v sladkem poželenju na svoje srce, — jutri pa zopet nočni vampir, ki zasadi svoje bresčne kremplje v živo tvoje meso. En pogled nazaj in en pogled naprej! Da se za trenutek oddahnemo in sklenimo trudne svoje roke v naročje in zrremo tja v zahajajoči večer, v odhajajočo mračno svetlobo, — potem pa zopet v prihajajoči prvi svit novega jutra, novega leta. En pogled nazaj in en pogled naprej! Ali oko mora biti jasno, čisto brez strupenega sovraštva, zelene srdi, brez razburljive jeze in nepravilne zagriženosti, — pa tudi brez optimizma, ki vidi vse v rožnati luči in ki ne pozna sence. V tem enem pogledu nazaj in enem pogledu naprej naj bode oko — pravično, na vse strani pravično, proti sebi in proti drugim pravično, kolikor je že tej malenkostni stvarici „človek“ pravičnost mogoča. Laž naj izgine, — ne samo laž proti drugim, temveč tudi laž proti samim sebi.

Oj da bi imeli vsi ljudje vsaj v Silvestrovi noči toliko moči in poguma, da bi pogledali sebe in druge, preteklost in bodočnost, s pravičnimi jasnimi očmi! To bi bilo pač v resnici pravo, dejansko krščanstvo. Kajti kaj pomagajo vse lepe in še olepšane besede evangelija, ako so napolnjene s sovraštvom? Kaj pomagajo križ v roki, ako konča njegov držaj v oestro bodalo? Krščanstvo ni beseda, temveč dejanje. In le farizeji so izumili zvito klavzulo: ne glej me, temveč poslušaj me.

Ako premislimo z nekoga višjega stališča bitje človeka, pridemo pravzaprav do zaključka, da se vse zavijanje in laganje res ne izplača. Za Božjo voljo, kaj bi se vsi skupaj za krinkami skrivali, ko smo vsi iz mesa in krvi, vsi polni greha in malenkostnih lastnosti, — in ko nas končno vse ista usoda čaka. Mi imamo pogum, priznati, da smo polni napak; zato pa tudi vam drugim ne verujemo,

da ste vzori čednosti! Ljudje smo, — vsi skupaj smo ljudje in človek združuje krvoločnost tigra, nedolžnost goloba, moč slona in zvitost lisice, dobro in slabo. Vi ste taki, vi naši nasprotniki, in tudi mi smo taki. Končno pa nas bodejo nosili drugega za drugim v črni škrinici tja doli pod ciprese, — vso sovraštvo in vsa ljubezen najdejo v tej škrinici prostora, — in solze ostalih bodejo ponehale teči, predno bo gomila z zemljico pokrita. Le pogledajte, grič za gričem na pokopališču; v lanskem novem letu jih tam še ni bilo. In v prihodnji Silvestrovi noči bodejo nastali že zopet novi griči in pod njimi bode počival — morda jaz? morda ti? morda obadva? Pa pozabila bova na sovraštvo, ko bodo črvi glodali najine kosti.

Pa ob novem letu ni treba žalostnih misli! Stara navada je, da hrupne ta večer še enkrat vsa zabava, veselost, vso človeško poželenje po sreči, ki leta liki metalju v zraku in katere nikdar s tvojimi nerodnimi prsti ne dotakneš. Sreča, sreča. — iskali smo jo v preteklem letu, a kdo jo je našel? Kdo zamore reči, da je absolutno srečen? Morda zaljubljenec, za

naša noč solze večne britkosti. Nam — pa tudi vam! Zmagovali bomo, pa poraženi bomo. Napredovali in nazadovali bomo. Kruha bomo iskali in kamenje našli, — mi, pa tudi vi!

In v vsej tej veseloigri, ki je zopet obenem žaloigra, v tej večni menjavi med senco in solncem ostaja nam le ena zavest, — svitla kakor jutranje solnce v mladostni spomladi. Da je pravica na naši strani, da je resnica naša zaveznica! Tudi naši nasprotniki trdijo to o sebi. Ali mi naglašamo tukaj edino svetopisemsko besedo, ki smo jo že preje omenili: na njih dejanjih jih bode izpoznali!

Živelo torej novo leto!

Z veseljem zakličemo, somišljeniki, to besedo: Živelo novo leto! Kajti zopet nas dovede bližje našemu cilju, ki je obenem cilj našega ljudstva. In v novoletno darilo, prijatelji, vam prinašamo edino našo zvestobo. Držite je tudi vi!

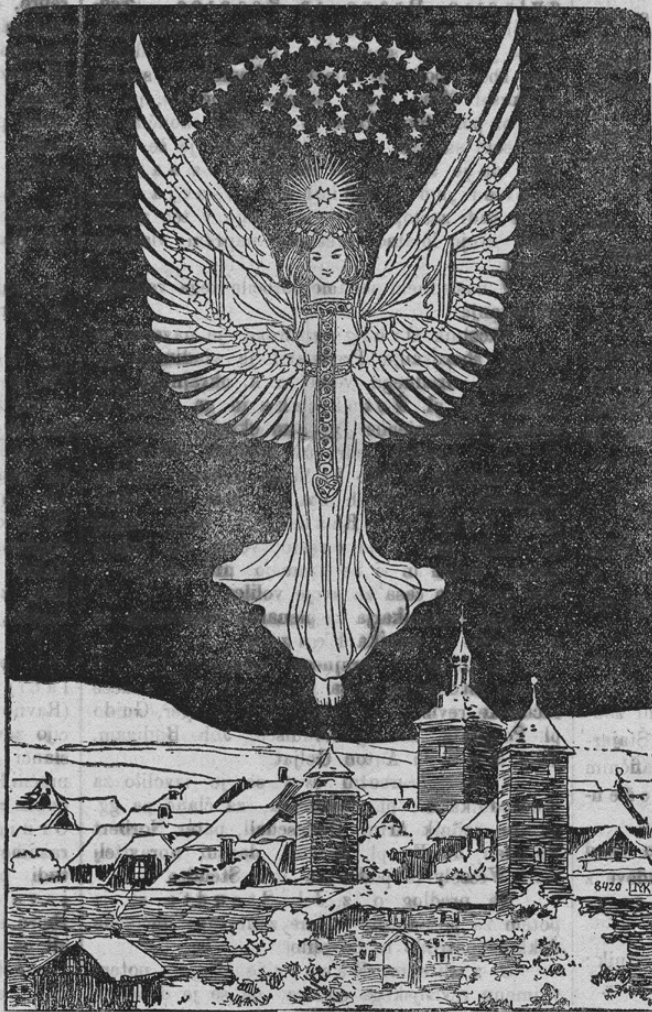
Živelo leto 1913!

Novice.

Vsem somišljenikom iskrene čestitke za

božične praznike in novo leto!

Uredništvo in upravništvo „Štajerca.“

Naznanila. Današnja številka je dvojna in obsega torej 16 strani. Prepričani smo, da bodejo prijatelji z njo zadovoljni. Poslavljamo se za to leto in upamo, da nam vsi zvesti ostanejo. Prihodnja številka izide v petek, dne 3. januarja 1913. Mnogo dopisov, novic, člankov, slik itd. nam ni bilo mogoče v to številko spraviti in jih bomo, kolikor mogoče, v prihodnji številki objavili. V splošnem prosimo, da nam naj dopisniki in sotrudniki i zanaprej zvesti ostanejo. Naročnino posomimo takoj poravnati in ponoviti, da ne bi bil list komu vstavljen. Cena lista ostane tudi v prihodnjem letu enako nizka, čeprav bode „Štajerc“ bržkone redno s prilogo izhajal. Živelo naše napredno delo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Od ptujskih „Srbov.“ Malo poparjeni so, ti naši ptujski „Srbi“ in polagoma jim prihaja zavest, da se balkansko župo ne bode tako vroče jedlo, kakor se jo je kuhalo. Zato so si poklicali v nemškem Gradcu od nemškega denarja živečega profesorja Murka, da naj jim ta pomaga. Profesor je prišel in je pokazal ptujskim „Srbov“ celo „landkarto“, ter jim mnogo povedal, prav mnogo. Tudi take stvari jim je povedal, da jih razumeli niso. Profesor Murko je pozabil svojo „marelo“ in se odpeljal zopet nazaj v Gradec. Ali posledice njegovega predavanja so bile grozne. Krčmarica v „narodnem domu“ se je cele ure dolgo po prsih tolkla in vpila, da so Srbi „naši prijatelji“. Nikdo ji ni prinesel salmiaka pod nos. Oj profesor Murko zakaj niste raje medicino študirali! Za ptujške „Srbe“ je salmiak mnogo bolj potreben, nego „landkarta“. No, naj bode kakorkoli, glavno je to, da imajo ptujski „Srbi“ še vedno svoje zavetišče v Mahoričevi gostilni „pri srbskem Petru“. Tam so bolj varni, kakor avstrijski konzuli na Srbskem. In „landkarto“ imajo tudi tam. Zadnjič je Mahoričeva „srbska“ gospodična baje celo v oknu razstavila „srbsko“ zastavico. Nekaj tacega je bilo v oknu. To je dokaz, da smejo le „Srbi“ pri Mahoriču zahajati. Drugače sproži gospa Mahoričeva svoje kuhinjske kanone. Zadnjič enkrat so popivali pri Mahoriču ptujski „Srbi“. Z vsakim kozarcem je

danes; jutri pa že bode morda življenje proklinjal. Morda bogatin; za hip je srečen, a duša se ne nasiti zlata, duša ne počiva na mehkih blazinah Srečni človek, tebe še ni mati porodila! Sreča, sreča, a — iskali te bomo zopet v novem letu, — zopet bode bežal otrok po zeleni trati, čez drn in strn za metaljem, ki frfota skozi solne žarke božjega sveta.

Ne stopamo med gratulante, ki ob novem letu ves svet navidezno objemajo. Kar cedijo se jim gratulacije iz ust in najhujšemu svojemu sovražniku govorijo najiskrenejše čestitke, pravijo najglasneje, da mu želijo srečo. Ne stopamo med njimi, ker ne maramo jutri proklinjati, kar smo danes blagoslovili. Iz novoletnega šopka cvetlic gleda premnogokrat strupena kača laži!

Mi vemo, da nam bode prineslo novo leto zopet več dela kakor počitka, več jeze kakor veselja, več boja kakor miru, več solz kakor smeha. Nam — pa tudi vam! Solnce bode zopet vzhajalo, da zahrepi duša v božansko visočino. A solnce bode zopet zahajalo, da pri-

paastlo njih navdušenje. Končno pa je odbila bo-vanajsta ura in v takem času mora tudi Mahorič zapreti, čeprav bi kdo ravno „einundzwanzig“ igral. Navdušeni gosti so torej vzeli balansko slovo. Slavni govornik dr. Brunčko, ki nemasa je zadnjič na nekem shodu „pohrustal“, čeprav so ostale baje naše kosti njegovemu gospodinarju dr. Horvatu v goltancu, — ta strahoviti ladi. Brunčko torej je šel od Mahoriča domu. j espremjal ga je tudi korajžni šribarček Mikš, ki naši službi pri notarju Bratkoviču. Kar nakrat je primohlo v Mikšovem trebušku godrnjati; srbska žehimna to sicer ni bila, — ampak Mahoričevo iz-vino je godrnjalo v Mikšovem trebušku. Oči so šribarju izstopile in prosile pomoči. Pa za take bolezni je dohtarsko znanje Brunčka nezmožno. be- Brunčko je za hip pozabil na svoj „jus“ in je de baje Mikšu dobrohotno priporočal, da naj hlač-ga ni jermen odpne . . . Mikš je razumel in švig-nil za neki vodnjak. Kakor na Srbskem je ho- te tel kar na cesti za vodnjakom tisto opraviti, kar bi moral pravzaprav v nekem kabinetu pri Mahoriču storiti. Pravzaprav je hotel Mikš tisto na cesti odvreči, kar bi moral z ozirom na vino po vsej pravici pri Mahoriču deponirati . . . Ali v Ptuj se zatira „Srbe.“ Zato je prišel tudi ravno v tem usodepolnem trenutku, ko je Mikš baje pokazal, da nima „gate“, — hudobni policaj. Ja, ja, policaj Schilder je prišel. In Mikš je pričel plesati okoli vodnjaka, kakor Črnogorci okoli Skutarija. Moral je iti na straž-nico in moral je plačati kronico; kajti v Ptuj še niso vpeljali srbske navade, da se sme sredi v mestu za vodnjakom gnojiti . . . Globoko razžaljen je baje Mikš rekel, da se ga le zato ni pustilo po srbski šegi gnojiti, ker simpatizira s Srbi . . . Dr. Brunčko pa namerava zaradi tega dogodka protestni shod sklicati; celi teden se že pripravlja na temeljiti govor za ta shod. Naj bo kar hoče, — ptujski „Srbi“ ne maraje in ne marajo — stranišča . . .

Umrl je v Halozah gosp. Janez Drevenšek. Pokojnik bil je sin premožnih kmetskih staršev, jako talentiran in se mu je odpirala lepa bodočnost. Ko bi ostal na svoji kmetijski grudi, bil bi gotovo eden najboljših v svoji domači občini. Zal da se ga je sililo „za gospoda“ študirati. To je bila njegova nesreča. Njegova natura ni bila primerna duhovniškemu poklicu in zato je tudi končno kot teolog izstopil. Nekaj časa bil je tudi po raznih ponesrečenih poskusih pri našem listu uslužben. Brez olepšavanja povemo odkrito, da je nesrečneža alkoholizem uničil. Ta strast je bila njegova usoda in je postavila i njegovemu nadepolnemu življenju konec. Mi nismo hinavski farizeji in zato povemo resnico: kot kmet bi pokojnika duh mnogo koristnega vstvaril, ali tako je končalo življenje v obupnem hiranju. To je nepobitna resnica, da je bil pokojnik nesrečen, ne pa hudoben. Vsakdo ravno ne premaga svoje nature . . . Mi želimo pokojnika mirno, sladko spanje v grobu! Večna usoda ne boče kruto o njemu sodila, kakor površni svet! Počivaj mirno, pokojnik! — — Žalostno je pri tej smrti le ravnanje župnika v Leskovcu. Mož je moral tudi ob mrtvem nasprotniku svoje sovraštvo, svoje iz politične slepe strasti izvirajoče sovraštvo pokazati. Bog je usmiljen, politični duhovnik ne pozna usmiljenja! To je žalostno, ne za pokojnika, ki ga ne mučijo več zemeljske skrbi, — ampak žalostno za čudovito „krščanstvo“, ki ga nosijo naši politični duhovniki v svojih prsih. Objavili bomo o tej zadevi natančno poročilo. In dokazali bomo, da sega sovraštvo takih duhovnikov, kakor je župnik v Leskovcu, tudi čez grob . . .

Napredna zmaga. Pretečeni teden se je vršila v Vareji, fara Sv. Vid pri Ptuj, volitev občinskega predstojništva. Proti tej volitvi razvil je znani politični pater Peter Schiroffnigg z nekaterimi svojih zaslepljenih petoliznih strupeno gonjo. Delal je vse mogoče rekurze. Ali vse zaman! C. kr. okrajno glavarstvo je rekurze tega

političnega črnosukneža odbilo in tako se je volitev vršila. Končala je seveda z lepo zmagao naprednjakov. Vrli in pošteni dosedanjí občinski predstojnik Jožef Zemljak je bil zopet ednoglasno iz z navdušenjem za predstojnika izvoljen; Franc Hriberšek je bil za prvega, J. Jurgoc pa za drugega svetovalca izvoljen. S tem je ostalo občinsko predstojništvo zopet v popolnoma naprednih rokah, kar je z ozirom na red kakor na gospodarski razvitek iz vsega srca pozdraviti. Pater Peter naj se skrije, ker je zopet za eno blamažo bogatejši. Vrlim volilec in somišljenikom v Vareji pa čestitamo iskreno na njih lepem uspehu!

Posledice prvaške gonje za Srbijo se že kažejo. V Celju so zaprli infanterista 87. pešpolka Antona Sturbej, ker je po gostilnah „živio Srbija“ klical. Oblast naj bi na hujšake po prvaških shodih gledala!

Zopetni napad na smodnišnico. Oblast še nima zločinca, ki je poskusil izvršiti napad na „pulverturm“ v Kalsdorfu pri Gradcu in ki je vojaka obstrelil. In že se je zopet izvršil napad. Ponoči sta se približala dva neznanca smodnišnici Vojak je zaklical „Wer da“ in ko sta potem zbežala, je dvakrat za njima ustrelil. Enega je tudi zadel, ker je dotičnik zastokal. Ali v kljub temu sta zamogla zločinca pobegniti.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, znamenovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 21. decembra pri Sv. Florijanu**, okr. Deutschlandsberg; v Feringu**, v Ilzu**, okr. Fürstenfeld; v Köfachu, okr. Voitsberg; v Pöllau; v Passailu, okr. Weiz; v Laškem trgu**, v Brežicah** (svinjski sejem). Dne 27. decembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Kirchbachu**, v Obdachu**, v Lipnici*, v Las-singu, okr. Rottenmann; v St. Lambrechtu**, okr. Neumarkt; v Rogatu (sejem s ščetinarij). Dne 28. decembra v Knittelfeldu*; v St. Ožbaldu, okr. Oberzeiring; v Spielfeldu*, okr. Lipnica; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 31. decembra v Ormožu (sejem s ščetinarij). Dne 2. januarja v Lučanah (sejem z drobnico), okr. Arvež; pri St. Jurju na juž. žel., okr. Celje; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino in konjski sejem). Dne 4. januarja v Brežicah (svinjski sejem). Dne 5. januarja v Ormožu* (tudi sejem s ščetinarij); v Radgoni*; v Celju*; v Konjicah*. Dne 6. januarja v Weitmannstättenu, okr. Deutschlandsberg.

Vlak voz razbil. V Petrovčah pri Celju je peljal voznik Mihel in agenta Pečovnika. Voz je šel ravno čez progo, ko pridrdra vlak in razbije zadnji del voza popolnoma. Agent in voznik sta še pravočasno iz voza skočila in pridobila le lahke poškodbe.

Cestni rop. Hlapec Ferk iz sv. Janža pri Marenbergu napadel je posestnika Johana Lušnik v Dravčah. Pobil ga je s polenom na tla in mu oropal denarnico, v kateri pa je bilo le 2 kron. Roparja so že zaprli.

Roparski napadi. Štiri zločinci napadli so v gozdu pri Lokrovici posestnika Jezernik. Ves krvav je zamogel vendar zbežati. Roparji so pobegnili. — Isti dan je bil na cesti iz Lave v Celje majer Grašovnik od neznanega moža napaden, ki je nanj skočil in ga pričel daviti. Grašovnik pa je potegnil nož in je z njim roparja preganl.

Tat. V Celju ukradel je neznani tat poštnemu uradniku Rateku zimsko suknjo.

Požar. V Rastezu pri Rajhenburgu je pogorela popolnoma hiša posestnika Martini.

Dva mrliča so našli v Pesnici. Prvi je kočar Franc Drozg, drugi pa posestnik Karl Simič iz Senarske. Obadva sta bržkone v pijanosti v vodo padla.

Iz zopora pobegnil je v Ormožu hlapec Rudolf Winkler, ki je bil zaradi tatvine zaprt. Zaradi požiga so zaprli Alojza Kralja v Karčevini pri Vurnbergu. Njegova kočja je pogorela in se sumi, da je sam zažgal.

Zverinski sin. V Turškem vrhu je posestnikov sin Anton Zebec svojo lastno mati zaradi nekega malenkostnega prepira hudo pretepel in tudi z nožem obdelaval. Naznanilo se ga je sodniji.

Poiskušeni samomor. V Ptuj se je obstre-

lil računski podčastnik 4. kompagnije Karl Sackmann. Ranil se je težko. Vzrok samomora ni znan.

Iz Koroškega.

Slovenji Bleiberg. Piše se nam: In zgodilo se je, da so se zbrali na predvečer sv. Šimena in Juda apostoli, da bi praznovali njegov god. Prišla je tudi kraljica z Bodna in se je vsedla v sredo. Angeli mali so prinašali žegnano vodo od svetega Jakoba. Zapeljivi hudi je prišel iz Kotmarevasi in je napejal lajne. Pevci nebeski so zapeli, da je donelo po dolini. Nekaj časa je potem minulo. Naenkrat vstane kraljica in pokliče pred-se nebeska pevca; migne s prstom, oba padeta na kolena, in ona pravi: Kaj mi vi slinasti pevci ne vbogate mojemu kralju in se vendar obračate od njega; jaz hočem imeti, da ga častite v njegovi svetlobi! Nato se prikaže, razžaljen od takega govora, tretji pevec, zarjavi hudo nad kraljico, udari na mizo, in posode z žegnano vodo začnejo plesati po mizi. Kraljica postane belda in prosi za odpuščanje . . . A to se ni dopadlo kralju; pobegnil je kmalu z kraljico domu in objubila sta se hudo maščevati nad tretjim pevcem. In res! Prišel je mogočni kralj, ki je tudi župan, v kancelijo in tretji pevec občinski tajnik je moral zbežati. Pripeljal je seboj drugega tajnika, ki je doma na Primorskem. Ker župan brata Hrvata ne zastopi, mora se zgovarjat po — nemškem! O joj! Nato so prihrunili prijatelji „ausšusi“; budi so bili nad županom, slišal je veliko debelih, ker je spravil tajnika, kateri je bil vsem ljudem prav, samo njemu ne. In zadnjo nedeljo je bilo vpitje in kričanje pred kancelijo, nastal je „rebelion“. Zahtevali so zvesti prijatelji župana „zicungo“ ker bočejo oni obdržati starega tajnika, ali oni odstopijo. Župan pa noče narediti seboj. In kaj bo? Metudiji se že borijo med seboj! In kaj je pravil pred nekim časom „Štajer“? Lagal se ni! Živela edinstvo „nemčurjev“! Pri volitvi bomo naprej govorili! Heil!!

Zgornjavesca (Oberdörfel.) Piše se nam: V nedeljo dne 15. t. m. vršile so se tukaj občinske volitve. Sicer smo mi naprednjaki podlegli, ker smo dobili od 8 odborovih mandatov le enega. Ali naš poraz je bil casten, ker se je šlo le za čisto malo razliko v številu glasov. Črnuhi so vse izrabili, zadnjo pooblastilo vzeli; a v kljub temu bi bili propadli, ko ne bi razvil fajmošter brezobzirno agitacijo. Naravnost gušno je bilo videti, kako je stal fajmošter med vratmi v volilni lokal in kako je tam volilce za svojo stranko lovil. Ako duhovniki tako nastopajo, potem se pač ne čudimo, ako izgublja ljudstvo spoštovanje do njih. Želncani, od nekdaj črni, so drugače svoje kandidate sami določili. Topot pa sta določila kandidate fajmošter in Petrouz v gostilni v Zgornji vesci; Želncane pa se je kar pismeno k volitvi komandiralo. Vbogi Želncani! Dva dosedanja klerikalna odbornika v Želncah se je ednostavno iz občinskega zastopa vrglo; niti s prstom pomigniti nista smela; na njuno mesto prišla sta dva druga, ki se znata bolj fajmoštru prilizovati. Želncani bodejo zdaj nato delovali, da se vzame njihovo vaško stezo v občinsko upravo. Tisti volilci torej, ki so se pustili komandirati, da volijo Želncane, bodejo smeli zdaj pridno plačevati. Prav jim je! V preje omenjeni gostilni Petrouz se vršijo zdaj vedno sestanki črnuhov — mi naprednjaki jih imenujemo „Srbe“ —, od tam se občno komandira in pri temu se vedno mnogo šnopsa pije. O tem šnopsu bomo enkrat posebno poročilo spisali; kajti ne samo šnops smrdi, temveč tudi še nekaj drugega. Naprednjaki.

V sv. Martinu pri Beljaku so končale občinske volitve tako, da so bili v prvem razredu naprednjaki, v drugem in tretjem pa većinoma klerikalci izvoljeni.

Srbski špijon? V Unter-Drauburgu so zaprli nekega Jančarja, ki je dejal, da je pisatelj. Našli so pri njem mnogo denarja, karte, pa tudi jako sumljivih papirjev in slik. Splošno se sodi, da je Jančar preoblečeni srbski oficir, ki je prišel na progo Maribor-Franzensfeste špijonirati. Zdaj je tudi na sumu, da je izvršil napad na smodnišnico v Kalsdorfu pri Gradcu. Izročili so ga deželni sodnji v Gradcu.

Napad. Pri domobranski vojašnici v Celovcu našli so Franca Franke težko ranjenega na tleh

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40

ležati. Franke pravi, da ga je neznanec napadel in tako hudo pretepel.

Sodniji naznanilo se je v Sv. Petru pri Celovcu nekega hlapca, ker je natakario osleparil in ji grozil, da jo zakolje.

Zaprl so v Celovcu Lovrenca Trnjaka. Zasačili so ga, ko je hotel ravno iz nekega izloženega okna kraliti. Poskusil je pobegniti, pa se mu ni posrečilo.

Znorela je v Pubersdorfu pridna dekla Lucija Kolprat. Ponoči je šla v sami srajci iz stanovanja in je brčkone v vodo skočila.

V mašino za rezanje krme je prišel posestnik Weitharter v Krasti. Nesrečno so morali v bolnici roko odrezati.

Požar. V občini Zienitzen pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Kuhlerja z vso premičnino. Baje so otroci zažgali.

Tatvina. Jožef Stein v Beljaku poskusil je v neko blagajno vlomiti. Potem je baje tudi urarju Francu Firstl obleko za 42 K ukradel. Stein je pobegnil.

Sleparija. Neki agent je ogoljufal več delavcev v Beljaku. Naročili so pri njemu obleko in mu dali po 5 K naprej. Zdaj ni ne denarja, ne obleke.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno-milo od trdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Božič in vojaki.

Božični prazniki, — vsi se jih veselimo! Tisočeri naših vojakov ob meji, ki branijo s svojim mladim življenjem domovino in cesarja, praznovali bodejo božič s puško v roki, v mrazu, pred bajoneti sovraga . . . Odtrgajmo si par krajcarjev od ust in darujmo jih našim vojakom! Ne pozabimo jih! Kdor hoče kaj darovati — in tudi najmanjši dar je dobro došel — naj to vpošlje naravnost na c. k. državno vojno ministerstvo na Dunaju ali pa na upravo „Štajerca.“

Za božičnico naših vojakov ob meji.

„Štajerca“ zbirka.

Izkaz daril do 16. decembra 1912.

I. Nabrala gospa hauptmana Stanzl na Bregu pri Ptuj.

Hans Heller K 1.—; Joh. Wressnig 1, Joh. Kapun 1, Sorko 1; Kreuzwirth 1, Anna Aidnik 1, Resi Rischner 1; skupaj 7 kron.

II. Nabrala gđe. Mici Punzer v Ptuj.

Leopold Slawitsch K 1.—; hauptman v p. Rudolf Stanzl 2, Jos. Kollenz 1, Kraker 1, Kasimir 1, Sellinschegg 1, Schulfink 1, Schramke 2, Slavetič 1, Potočnik 1, Antonia Saitz 1, Maister 2, Riegelbauer 1, Al. Muchitsch 2, M. Morely 2, Blanke 2, Strasschill Max 2, Luttenger 1, Kasper 3, Goriupp 1, Hans Strasschill, Breg pri Ptuj 3, Maria Strasschill, Breg pri Ptuj 3, Zslezen 1, Paul Pirich 2, Franz Plazotta 1, filijalka V. Leposcha, Ptuj, 1,

Machalka 1, Karl Linhart 1, Rasteiger 2, Omuletz 1, Grilz 60 h, Brunsli 1, Dengg 1, Tognio senior 3, Behrbalk 3, Hans Stromayr 2, Maria Vršič 2, Rudolf Ribitsch 1, Anton Matzun 1, Stefan Vabič 1, Anton Belšek 1, Wibmer 3, Gspaltl 1, Hugo Heller 1, Penteker 50 h, Martini 1, M. Ornig 1, Verhoung 1, Kropf 2, Franz Nedog 1/2 tucata nogavic, Josef Gorišek 1, Filaferr 1, Vouk 1, Friedrich Strohmayr 1, A. Schmitz 1, Rosa Stanzl, soproga hauptmana 1, M. Stebich 1, Schrei, soproga nadučitelja 1, Molitor 3, M. Persil 1, Edlinger 1, Masten K 1, preč. g. prošt. Fleck 2, Alois Lückl 2, Pengou 2, Artenjak & Schosterritsch 3, župan Josef Ornig 5, Urban 1, Tscheteritsch 1, Simonitsch 1, Hutter 5, M. Wratschko 1, Ludwig Sonnenschein 2, Jakob Matzun 3, Franz Celotti 2, Josef Murschetz 2, Josef Wratschko 1, Osenjak 1, Leposcha 2, Kodba 1, F. Kukowetz 20 h, Schmerda 20 h, Gertrud Spruschina 3, Stroß 1, Viktor Kodella 2, Heissenberger 3, V. Tamm 1, Josef Heller, mesar 1, Fürthner 1, Ackermann 1, Podgorschek 1, Jos. Brunnflicker 1, K. 1, Sollack 1, Jekonsky 1, Pumm 1, Hoinig 2, Ružička 1, Moses 1, Friedrich 40 h, N. 1; skupaj 147 K 90 h.

III. Po pošti došlo:

Leanler Prejač, trgovec v Mali Nedelji 50 h, Sebastian Sablatnj, Bistrica v Rožni dolini na Koroskem K 2, J. Geiser, Ormož 1, občina Juvance 10; skupaj 13 K 50 h

Vse skupaj torej se je nabralo in na c. k. vojno ministerstvo na Dunaju poslalo 168 kron 40 vinarjev.

Hvala vsem darovalcem!

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140

Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.

Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

ZEFIRE

Božič 1912. Ob približevanju Božiča in z njim vezanega obdarovanja peča se družinski oče, soprog, ženin in brat z mislijo, katero božično darilo naj izbere za svoje ljube, za ženo, nevesto ali sestro? mnogim bode pri izbiri praktičnega božičnega darila koristilo, ako vedo, da so originalni Singerjevi šivalni stroji kot božično darilo vedno bolj priljubljeni.

Zopernost proti zdravilu. Mnogo pacientom njih natura ne dovoli, jemati medicine. Njih antipatija se razteza mnogokrat na najbolj ednostavna in znana sredstva. Ja, ne kateri ljudje se celo zgratajo nad vsakim kašelskim preparatom, katerega sestav obsega vendar le redkokdaj kakšne škodljive substance. Seveda je tudi res, da gotova sredstva zoper kašelj, zlasti mineralne pastilje, škodljivo vplivajo brez da bi bila naravnost strupena. Tako n. p. oni ceni kašelski bonboni, ki so v izgledanju, obliki in zavoju posnemajo Kaiserjevih prsnih karamel. Take imitacija kažejo namesto zdravilnih ekstraktov večidel le vrednost sladkorja. Ali sladkor, v preobilni meri vžit, škoduje želodcu in odpravi apetit. Najbolje in najsigurneje je vendar, ako se v lekarnah in drožerijah izrecno zahteva: Kaiserjeve prsne karamele „s 3 smrekami.“ Te ne pokvarijo nikdar želodca, temveč nasprotno pospešujejo celo tek.

A. H-n.

V Božiču naj se peče le po milijonekrat priznanih dr. Oetkerjevih receptih, ki se jih dobi v vsaki trgovini z živilijskimi sredstvi ali pa neposredno od dr. A. Oetker, Baden Dunaj, zastoj in poštnine prosto. Fino pecivo za božično drevesce, pecivo za praznike, vanilino pecivo, poprove orehe, medene pogače, fini gugiuph itd. se napravijo izredno lahko po dr. Oetkerjevih receptih in z dr. Oetkerjevim praškom za pecivo. Vso to pecivo je izredno delikatno in lahko prebavljivo ter je to zlasti za deco priporočati. Napravi se poleg tega lahko od vsake gospodinje, matere ali kuharice v lastnem „roru“ v najhitrejšem času. Tisočera priznanjevalna pisma govori sicer več kakor vsa druga priporočila.

Utrujenost izgine!

Kolikor sredstev se danes tudi za vse priporočila, izginejo vendar večidel tako hitro, kakor so prišla. Ne doprinaša se jim zaupanja, ker ne morejo pokazati na v dolgi vrsti let priznanih uspehov in preiskusenega vpliva. Kako drugač

SCOTTOVA EMULZIJA

to že 37 let od zdravništva in lajkov izborna znano krepično in zdravilno sredstvo.

Osebam, ki so preveč delale in ki vkljub utrujenosti ne morejo z delom ponehati, je raba Scottove emulzije, ki jo je par mesecev nadaljevati, jako priporočati. Ugodni vpliv tega preparata na veselje do jesti in telesne moči se bode kmalu opazil; roko v roki z njim bode zopetno vzbujanje svežega poguma in novih živilijskih moči.

A mora biti pristna Scottova emulzija.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apotekah. Proti vpošiljavi 50 h v znakah na SCOTT & BOWNE, z. z. o. z., Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgodi enkratna doposljanje poizkušnje po eni apoteki.

Močnate jedi

so važni del človeške hrane. Dobro pripravljene vsebujejo mleko, mast, moko, jajca, sladkor, torej za človeški organizem potrebna redilna sredstva v dobro-okusni obliki. V mnogih slučajih, zlasti za otroke, jih je odlikovati pred mesnimi ali sestavljenimi jedmi. Samo to napako imajo mnogokrat, da so težko prebavljive in da jih slabotni želodec, zlasti zopet pri otrocih ne more dobro prenesti. Tej napaki se danes da lahko od pomoči, ako se ne napravi nobeno močnatno jed, nobeno pogačo, nobeno pecivo, brez dodatka

dr. Oetkerjevega praška za pecivo,

kar si je vzel k srcu in kar stori danes že mnogi milijonov gospodin. Vporaba je otroško lahka in po dr. Oetkerjevih receptih, ki se jih daje zastoj, je uspeh zagotovljen.

Dr. Oetker prašek za pecivo se dobi povsod z recepti vred.

Pazite, da dobiš pristne Dr. Oetkerjeve izdelke.

777

Redka okasija!

Čudežno ceno!

600 kosov za samo 3 K 80 h.

Ena krasna pozlač. prec. anker-ura z verižico, gre natanko, za kar se 3 leta garantira, ena moderna židana kravata za gospode, 3 k. najfin. žepnih robcev, 1 nežni prstan za gospode z imit. zlatnim kamnom, ena nežna eleg. garnitura damskega kinča, obstoji iz krasnega kolijera iz orient. biservov, mod. damski kinč s patent-zaklepom, 2 eleg. daske armbanda, 1 par uhanov s patent-kaveljem, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica, 1 par gumbov za manšete 3 gradov duble-zlato s patent-zaklepom, 1 večeleg. album za razglednice, najlepši razgledi sveta, 3 jux-predmeti, velika veselost za mlade in stare, 1 jako praktični seznamek ljubavnih pisem, za gospode in dame, 20 korespondenčnih predmetov in še 500 drugih rabnih predmetov, neobhodnih v vsaki hiši. Vse skupaj z uro, ki je sama ta denar vdenar, stane samo 3 K 80 h. Pošlje po povzetju centralna razpoš. hiša

Ch. Jungwirth, Krakov A. 3.

NB. Pri naročbi 2 paketov se doda zastoj 1 prima angleško bri-
tev. Za kar ne dopade, denar nazaj. 1100

Ugodna naložba kapitala.

Dne 15. januarja 1913 dopoldne ob 9. uri se vrši pri okrajni sodniji Wildon, uradna soba št. 1, **razprodaja dveh posestev**, od katerih je eno za obrt sploh, zlasti pa za obrat zelherške obrti izvrstno primerno. Druga realiteta je opekarna, ki preskrbi okraj Wildon z opeko in ki je vsled ugodne lege izredno primerna, doseči bogati dobiček. Za prevzeje obeh realitet potreben je le mali kapital v gotovini; kajti udeleženi hipotečni zavodi pustijo svoje zahteve pod kulantnimi pogoji ležati.

Interesenti dobijo brezplačno pojasnilo od „Vor-schusskassenverein in Wildon.“ 1098

Dobro idoča gostilna

in trgovina s trafiko, ednonadstropnim zidanim poslopjem in nekaj zemlje zraven, blizu mesta Radgone, se takoj pod nizko ceno za 11.000 kron prodaja. Vprašanja sprejme g. Alois Hibler, pošta Radgona. 1074

Razglas.

Na deželni sadjarski in vinogradniški šoli v Mariboru se vrši v času od 20. do 25. januarja 1913 tečaj za kletarstvo, ki je določen za vinogradnike ter druge interesente in na katerem se bode vsa važna, tega predmeta se tikoča vprašanja teoretično ter praktično obravnavalo.

Kratki izvleček iz kemije vina, vaje v preiskavi vina na njegove najvažnejše snovi in pojasnenje določil vinske postave spopolnijo predavanja o napravi in ravnanju z vinom ter praktični poduk v vinski kleti zavoda.

Število udeležencev je za sedaj na 20 določeno. Naznanilo udeležbe vposlati je do 12. januarja na podpisano mesto. Pri vstopu mora vsakdo za pokritje s tečajem vezanih stroškov na blagajni zavoda 10 K plačati.

Predavanja in poduk se vrši v nemškem jeziku.

Ravnateljstvo

dež. sadjarske in vinogradniške šole v Mariboru.

„Hupf mein Manderl“

!! Najnovejša, najzabavnejša družinska igra !!

Ravno tako za odrasle, kakor za otroke je naša nova izredno zabavna družinska igra „Hupf mein Manderl“ pri kateri se lahko poljubno število oseb udeleži. Najlejša in najzanimivejša zabava. Ravno tako za društva, klube, kasine, gostilne itd. in tudi za vsako družino izredno veselo in zanimivo. V jako fini izpeljavi kompletno z navodilom samo K 3 —. Prodaja po povzetju hiša novosti 1086 M. Svoboda, Dunaj, III., Hiesgasse 13—114.

Veseli Božič!

in za 1000 m. veselja pripravite sebi in svoji deci, ako naročite mojo postavno zav. čarobno polo (Zauberbogen), s katero napravite presenečljive umetnosti. Za dolge zimске večere. Zanimivo za stare in mlade. Se dobi le pri meni. Franko po vpošiljavi 074 Kr., 3 kosi 1-50 Kr. Povzetje 50 hl več. Pismene znamke vseh dežel vzamem v plačilo. Naj bi ne manjkalo pod nobenim božičnim drevescem.

Max Ewald, razp. hiša, Gelsenkirchen,

Postfach 35.

1085

NB. Vsak naročitelj dobi post. var. novoletne šaljive karte zastoj.

Pozor!

Kupei posestev in gostiln! Kdor želi hitro in po ceni kjer koli eno malo ali veliko posestvo ali pa gostilno takoj kupiti, naj setakoj obrne naravnost na Franz Petelinza na Zgornji Polskavi pri Pragerskem, od katerega natančneje ponudbe brezplačno takoj dobi.

Trgovci!

V prometnem trgu na sp. Štajerskem se oddajo tik farne cerkve ležeči dobro obiskani trgovski prostori takoj v najem. Več pri upravnistvu tega lista pod: „Trgovci“ 1081

Mlajša ama (Amme)

popolnomazdravosprejme se do srede januarja. Vpraša se pri g. J. Kravagna v Ptuj.

Naturna vina,

stara, mila K 68 do 80, nova vina K 88 do 64, pristna 60%, slivovka in tropinovka K 116 — za 100 litrov prodaja Josef Kravagna v Ptuj. 1001

Enonadstropna 1099

HIŠA

v Podčetrniku (Wind. Landeberg), bliu farne cerkve, z gostilniško koncesijo in pekarijo, vse v dobrem stanu se takoj poceni prodaja. Vpraša se pri Josefu Peternel v Podčetrniku.

Gostilna

1106 v Spodnji Hajdini št. 66, s 5 orali zemljišča, ki obstoji iz njiv, vrtov za zelenjavo, skupaj s pohištvom, se prodaja za 22.000 kron. — Vpraša se pri Maria Czihal, S. odaja Hajdina št. 66

Namesto K 40 — le K 6 —

Priložnostni nakup! 1082

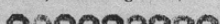
„Gemsbart“

Krasni eksplar, podobni „hirschbart“, pristen, polni, z lepim „reifom“, 16 cm dolgost las, skupaj s Hubertus nastavkom iz starega srebra z runko in šravbo skupaj

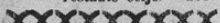
le 6 K

Las kakor „reif“ garantirano naravno pristno. Redka priložnost! Pošlje po povzetju Gemsbartbinderei Fenichel, Dunaj IX., Altmüttelgasse 3/36.

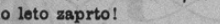
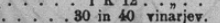
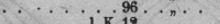
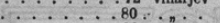
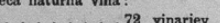
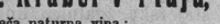
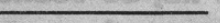
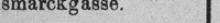
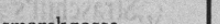
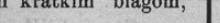
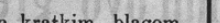
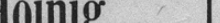
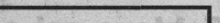
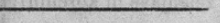
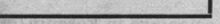
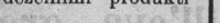
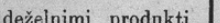
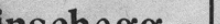
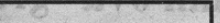
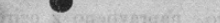
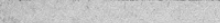
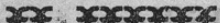
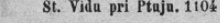
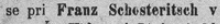
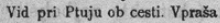
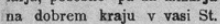
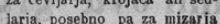
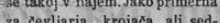
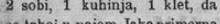
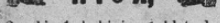
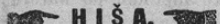

Ženitna ponudba.

mlad posestnik v lepem kraju, pol ure od mesta, želi v zakon čedno kmečko dekle, ki naj bi bila dobra gospodinja in ima nekaj premoženja. Pisma če mogoče s fotografijo naj se pošlje do 28./12. 1912 pod naslovom „M. K. 1200“ post restante Celje. 1087

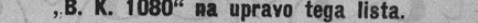
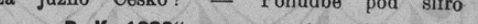
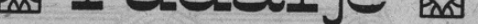
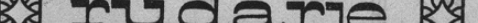
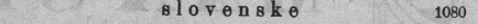
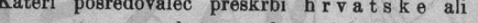
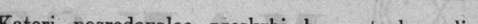
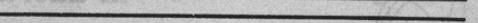
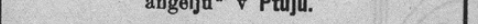
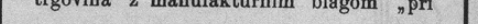
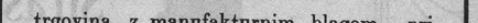
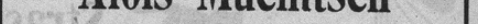
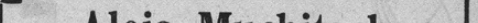
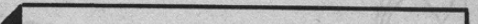
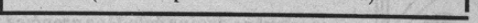
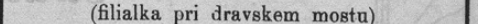
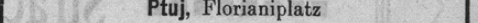
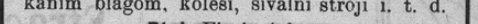
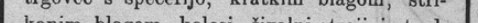
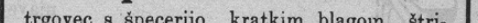
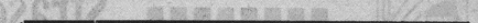
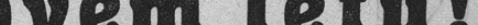
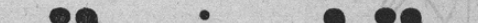
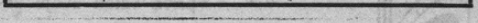
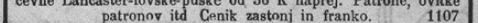
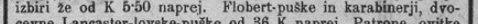
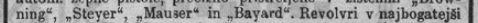
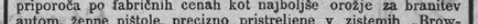
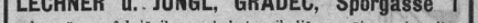
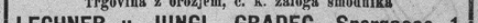
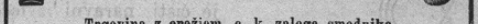
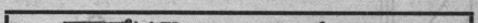
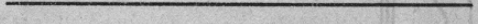
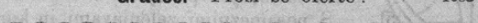
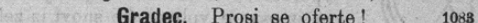
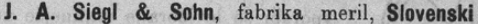
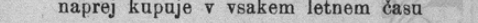
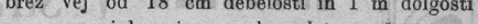
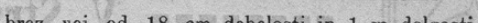
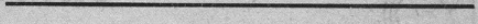
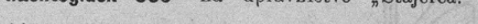
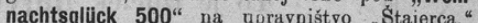
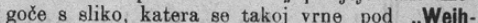
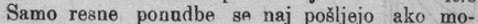
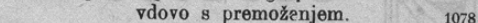
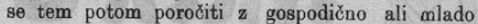
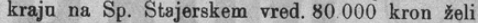
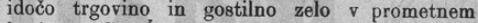
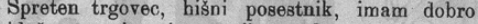
Stanovalna

Pridni, oženjeni

delavec

(hlapec ali majer), ki je porabljen v vseh kmetijskih delih, katerega žena zamore svinje dobro oskrbovati, sprejme se pri gospej Maria Strasschill v Ptuj. 1105

1913. Vesele praznike in obilo sreče v novem letu!

L. F. Slawitsch & Heller
trgovina z manufakturnim blagom i. t. d.
Ptuj, Florianiplatz.

Adolf Sellinschegg
trgovina s špecerijo in deželnimi produkti
Ptuj.

Leopold Slawitsch
trgovca s špecerijo, kratkim blagom, štrikanim blagom, kolesi, šivalni stroji i. t. d.
Ptuj, Florianiplatz
(filialka pri dravskem mostu)

Josef Kasimir
trgovina s špecerijskim blagom, barvami itd.
Ptuj, Bismarckgasse.

Franz Hoinig
trgovina s štrikanim in kratkim blagom, obleke itd. Ptuj, Bismarckgasse.

Alois Muchitsch
trgovina z manufakturnim blagom „pri angelju“ v Ptuj.

Šparkasa
dež. kn. komornega mesta
Ptuj.

K praznikom priporoča 1088
vinotoč lastnih vin J. Kräber v Ptuj,
Allerheiligengasse 13 sledeča naturna vina:
novo vino po 72 vinarjev
Ljutomerčan 80
staro 96
Zavrčan 1 K 12
Završki Muškatelec 80 in 40 vinarjev
jabolčnica po
Na Sveti dan in Novo leto zaprto!

Kateri posredovalec preskrbi hrvatske ali slovenske 1080
rudarje
za južno Češko? — Ponudbe pod šifro „B. K. 1080“ na upravo tega lista.

Straschill'ova grenčica iz zelenjave . .

(Straschill's Kräuter-Bitter)

iz premiirane štajerske žgalnice finega domačega žganja in
veledestilacije

Max Straschill v Ptuj.

To je izdelek najvišje dovršenosti in nedosežen v dobroti ter vplivu.

Straschill'ova grenčica iz zelenjave

je dvojna želodčna grenčica iz zelenjave in korenin. Izdeluje se iz najboljših kot domača sredstva znanih dobro vplivajočih zdravilnih zelenjav in korenin ter iz najboljših temeljnih snovi.

V Straschill'ovi grenčici iz zelenjave

vporabi se le izbrane najfinejše aromatične zdravilne zelenjave in korenine najizbornejše vrste. Ekstrakcija t. j. dobava in izsesanje vplivajočih snovi iz zelenjav in korenin zgodi se po najnovejšem, znanstveno izkušenem ekstrakcijskem načinu. S posameznimi zelenjavami in koreninami se različno ravna in sicer na ta način, da se porabi za vsako rastlino (Droge) ono ekstrakcijsko metodo, po kateri se iz iste najboljše zahtevano snov izvleče.

Straschill'ova grenčica iz zelenjave

je čisti, naravni izvleček (ekstrakt) najboljših zdravilnih zelenjav in najboljše vplivajočih korenin.

Straschill'ova grenčica iz zelenjave

vpliva vsled svoje sestave milo na prebavljanje, okrepeča želodec in truplo in je jako prijetna.

Straschill'ova grenčica iz zelenjave

je domače in želodčno sredstvo, napravljeno z ozirom na namen. — V nobeni domačiji naj je ne manjka!

Straschill'ova grenčica iz zelenjave

je neobhodno potrebna pri večjem telesnem naporu in štrapacah. Posebno priporoča se Straschillovo grenčico iz zelenjave za turiste, lovce, potnike na morju, vojaštvo, romarje itd.

Strachill'ova grenčica iz zelenjave

je izvrstna dvojna želodčna grenčica iz zelenjave in korenin (garantirano prosta od vseh esenc in ostrih, zdravju škodljivih snovi)

Zahteva naj se povsod izrecno

Straschill'ovo grenčico iz zelenjave

(„Straschill's Kräuter-Bitter“)

in zavrne naj se vsako drugo manjvredno blago.

MAX STRASCHILL v PTUJU

premiirana štajerska žgalnica finega domačega žganja in veledestilacija.